

Čís. 10850.

Pro tutéž pohledávku může vymáhající věřitel na těchže movitých věcech dlužníka nabyti jen jednoho zástavního práva.

Byly-li tytéž movité věci dlužníka pro tutéž pohledávku vymáhajícího věřitele zabaveny dvakrát a první zástavní právo napotom projitím času pominulo, přišlo druhé zástavní právo, nebylo-li v mezidobí zrušeno, při rozvrhu výtěžku za zabavené věci k platnosti a bylo k němu při rozvrhu přihlédnouti tak, jako kdyby jeho platnosti od původu nebylo nic překáželo.

(Rozh. ze dne 5. června 1931, R I 261/31.)

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně prodané svršky nepřikázal soud první stolice pohledávku Berty T-ové. Rekursní soud přikázal Bertě T-ové na její pohledávku výtěžek za pol. 2, 3, 10, 11, 17. **Důvody:** Soud první přehlédl, že v exekuční věci E VII 1065/28 zástavní právo vymáhající věřitelky Berty T-ové nabyté dne 30. dubna 1928 k předmětům zabaveným pod pol. 2, 3, 10, 11, 17, 18 a 19 zaj. protokolu č. j. E VII 1065/28 nezaniklo. Usnesením rekursního soudu ze dne 25. května 1928 bylo zrušeno jen ke stížnosti vymáhající strany usnesení okresního soudu exekučního ze dne 9. května 1928, jímž byla zrušena z úřadu exekuce mobilární povolená tímto soudem usnesením ze dne 17. března 1928 č. j. E VII 1065/28, k vydobytí Kč 4.730.55 s přísl. tak, že usnesení povolující a další úkony exekuční provedené až do zrušeného usnesení ze dne 9. května 1928 zůstaly v platnosti. Neprávem proto první soud přihlížel k důvodům zrušujícího usnesení druhé stolice, v nichž se praví, že ve skutečnosti nemůže míti zabavení svršků v této věci právní účinek a jest pojmáti právně výkon zabavení dne 30. dubna 1928 tak, jako by žádné věci zabaveny nebyly. Důvody tyto vztahovaly se jen k době, kdy usnesení to bylo vydáno a kdy pro tutéž pohledávku byly zabaveny již dříve pod E VII 268/28 dne 1. února 1928 tytéž věci. Jakmile však tato první exekuce k návrhu vymáhající věřitelky byla zrušena, zůstala v platnosti jen exekuce druhá E VII 1065/28 a poněvadž ve výroku usnesení druhé stolice bylo zrušeno jen usnesení ze dne 9. května 1928, který jedině jest směrodatný, nepřestala býti stěžovatelka vymáhající věřitelkou, jejíž zástavní právo nezaniklo a musilo proto, byť i neučinila přihlášku, býti přihlíženo k její pohledávce podle § 285 ex. ř., ježto prodejové řízení pro ni nebylo zrušeno. Poněvadž předměty pod pol. 10, 11, 17 byly zabavené vůbec pro ni jako pro první zástavní věřitelku, a rovněž tak předměty pol. 2, 3 po úplném uspokojení předcházející věřitelky z výtěžku 2000 Kč za pol. 1, bylo výtěžek za tyto předměty přikázati jí celým penízem.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu zadnějšiho věřitele.

D ů v o d y:

Na movitých věcech povinného nabývají vymáhající věřitelé exekučního zástavního práva jich zapsáním do zájemního protokolu. Pro tutěž pohledávku může však vymáhající věřitel na těchže movitých věcech povinného mít jen jedno exekuční právo zástavní. To plyne z povahy exekučního práva zástavního jako práva vedoucího k uspokojení vymáhané pohledávky věřitelovy. V tomto případě nabyla podle spisu exekučního soudu E VII 268/28 a E VII 1065/28 vymáhající věřitelka Berta T-ová na těchže movitých věcech povinné strany exekuční právo zástavní pro svou pohledávku 4.730 Kč 45 h s přísl. dvakrát, a to podle zájemního protokolu ze dne 1. února 1928 E VII 268/28 a podle zájemního protokolu ze dne 30. dubna 1928 E VII 1065/28. Exekuční soud v Praze, zjistiť, že se toto dvojí zabavení svršků povinné stalo pro tutěž pohledávku vymáhající věřitelky Berty T-ové, zrušil usnesením ze dne 9. května 1928 E VII 1065/28-30 exekuci na tyto svršky, ale nezrušil toto druhé zabavení svršků povinné jako materielně zákonu se příčí. Soud rekursní na rekurs vymáhající věřitelky Berty T-ové zrušil rozhodnutím ze dne 25. května 1928 R IX 437/28 toto usnesení soudu exekučního proto, že podle jeho názoru ke zrušení exekuce z úřadu soud exekuční nebyl pro nedostatek předpokladů §§ 14, 27 a 41 ex. ř. oprávněn. V důvodech svého rozhodnutí zabýval se sice rekursní soud otázkou, zdali vymáhající věřitelka Berta T-ová mohla dne 30. dubna 1928 nabýti vůbec zástavního práva na svršcích povinné, a, ač došel k závěru, že to nebylo možné, nezřídil nic, by exekuční právo zástavní touto vymáhající věřitelkou podle zájemního protokolu dne 30. dubna 1928 E VII 1065/28 založené bylo zrušeno a pozbylo účinnosti. Toto rozhodnutí rekursního soudu jest pravoplatné. Tím se stalo, že podle zájemního protokolu ze dne 30. dubna 1928 E VII 1065/28 pro vymáhající věřitelku Bertu T-ovou na svršcích povinné založené exekuční zástavní právo trvalo formálně dále. V tom smyslu rozuměti jest názoru soudu rekursního v napadeném usnesení, že Berta T-ová nepřestala býti v exekuci E VII 1065/28 vymáhající věřitelkou, že její dne 30. dubna 1928 pro její pohledávku 4.730 Kč 45 h s přísl. nabyté exekuční zástavní právo nezaniklo, a že právo toto, když odpadla materielně právní překážka jeho jsoucnosti, spočívající v tom, že pro tutěž pohledávku vymáhající věřitelky na těchže svršcích povinné dne 1. února 1928 E VII 268/28 nabyto bylo již jednou exekučního zástavního práva, které uplynutím doby zaniklo, nabylo účinnosti a že proto k němu při rozvrhu výtěžku za exekučně zabavené svršky povinné mělo býti hleděno. Tento názor soudu rekursního napadá stěžovatelka poukazem k tomu, že, ana pro tutěž pohledávku Berty T-ové na těchže svršcích povinné vymáhající věřitelka nemohla dvakrát zástavního práva nabýti, její zástavní právo, dne 30. dubna 1928 podle zájemního protokolu nabyté, nemohlo dojíti nikdy účinnosti. Tomuto názoru stěžovatelky nelze však přisvědčiti, neboť účinnosti zástavního práva vymáhající věřitelky Berty T-ové dne 30. dubna 1928 nabytého vadilo jen to, že pro tutěž pohledávku vymáhající věřitelky na těchže svršcích povinné vy-

máhající věřitelka nabyla již exekučního zástavního práva podle zájemního protokolu dne 1. února 1928. Když ale toto zástavní právo prodlením času pominulo a zástavní právo dne 30. dubna 1928 vymáhající věřitelkou formálně nabyté, v mezidobí nebylo zrušeno, přišlo, jak soud rekursní správně uvedl, toto její zástavní právo při rozvrhu výtěžku za zabavené svršky povinné k platnosti a bylo proto k němu při rozvrhu přihlédnouti tak jako kdyby jeho platnosti od původu nic nebylo překáželo. Rozhodnutí soudu rekursního, v němž se na toto exekuční zástavní právo Berty T-ové běře zřetel, odpovídá stavu věci i zákonu a dovolacímu rekursu bylo z toho důvodu odepřítí úspěch.

Čís. 10851.

Pozemkové služebnosti jsou nedělitelné potud, že se právo lpící na pozemku zvětšením, zmenšením nebo rozkouskováním mimo případ § 847 obč. zák. ani nemění ani nemůže býti rozděleno. Nejde o porušení zákazu nedělitelnosti služebnosti průhonu dobytka a úpravy cesty proň, přísluší-li právo to ve prospěch pozemku, jenž jest ve spoluvlastnictví více osob, tehdy, když bylo vykonáváno právo to jen částí spoluvlastníků, jen když bylo vykonáváno ve prospěch pozemku společného, třebaš jen pro průhon dobytka některých spoluvlastníků. Není vyloučeno, by jednotlivý spoluvlastník panujícího pozemku nenabyl pro sebe osobně práva služebnosti průhonu svého dobytka jako služebnosti nepravdivé. Záleží na tom, zda spoluvlastník nebo více jich mělo úmysl vykonávati právo jako služebnost pozemkovou, či zda měli úmysl, vykonávati právo to jen pro sebe ve svůj osobní prospěch.

Nebyl-li dosud proveden převod vlastnictví v pozemkové knize, může držba a vydržení pozemkové služebnosti počítí i proti knihovnímu vlastníku i proti neknižovnímu nabyvateli.

(Rozh. ze dne 5. června 1931, R I 281/31.)

Žalobcům patří vlastnický pozemek čkat. 702, na němž žalovaní změnili v místech, kde jest potok, terén, kopali půdu a měnili břehy potoka. Žalobou, o niž tu jde, domáhali se žalobci na žalovaných, by bylo uznáno právem, že žalovaní tím, že v poslední době, zejména 1. července 1930 pozemku žalobců čkat. 702 zneužívají, zejména mění tam terén, kopou půdu, mění břehy potoka tam se nalézajícího, porosty tam nasázené ničí, porušují žalobce v jejich vlastnictví, že jsou povinni toho se zdržeti a pozemek čkat. 702 v předešlý stav uvést. Žalovaní vznesli mezitímní návrh určovací, by bylo uznáno právem, že žalovaným přísluší služebnost honění dobytka a tím také přísluší jim právo cestu upravovati a opravovati. Procesní soud prvního stádu uznal podle žaloby a zamítl mezitímní návrh určovací. Důvody: Soud použil ustanovení §§ 472, 485, 1472 obč. zák. Služebnost jest právem, užívati cizí věci; vlastní věc nemůže býti stížena služebností ve prospěch vlastníka a nemůže proto vlastník nabýti vydržením práva služebnosti, nevykonával-li